



2016. október
VI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

OKTÓBER 1. – IDŐSEK VILÁGNAPJA

Az Idősek világnapja alkalmából szeretettel köszöntjük községünk időskorú lakóit!

Idősek napjához közeledve pillanatképek villannak fel. Visszaemlékszem a 3. osztályos tankönyvben lévő tanmesére, mely arról szólt, hogy a család az asztalnál fogyasztotta az ebédjét, a nagypapa egy széken ülve, a kutya mellett, viszont csak a maradékot kapta. A történet csattanója, hogy a gyermek ugyanezt a jelenetet eljátszotta szüleivel – mintegy tükröt tartva –, akik így szembesülve viselkedésükkel, elszégyellték magukat.

Erre a tanításra nekem nem volt szükségem, hiszen gyerekként különleges kapcsolatom volt a felnőttekkel, az idősekkel. Csonka családban nőttem fel, ma úgy mondanák, hogy hátrányos helyzetű voltam, de szeretet és figyelem vett körül. A mi utcánkban olyan emberek éltek, akik odafigyeltek egymásra. Régen, falun ez teljesen természetes volt, de a mi utcánk még a falun belül is kilógott a sorból, persze pozitív értelemben; irigyeltek bennünket. A férfiak együtt kártyáztak, „iszogattak”, eszmét cseréltek, a nők közösen tollat fosztottak, lakodalmakat sütöttek ki, gyermeket neveltek. Ha valaki beteg volt, vagy baj érte, mellé álltak.

Ebbe a viselkedésmintába nőttem bele. És nekem is fontos szerep jutott: ha valami apróságért a boltba kellett ugrani („szaladj lányom, elfelejtettem az élesztőt”), már szaladtam is, de festettem kerítést, szedtem kukoricát stb. Mit kaptam én? Rengeteg figyelmet. Megtanítottak sütni, főzni, velem örültek, ha már tudtam kelt tésztát készíteni (12-13 évesen), befőttet elrakni, amit természetesen meg is kóstoltak... De mellettem álltak, amikor éjjel mentőért kellett szaladni, ha egyedül voltam, ha tanácsra volt szükségem. Hallgattam rájuk, tiszteltem a tapasztalatot, a bölcsességet.

Felnőttként is megmaradt az idősek iránti tisztelet. Szívesen meghallgatom a problémáikat, de a tanácsaikra, véleményükre is kíváncsi vagyok. Részemről ez nem csak egy gesztus, egy kirakat. Felnőtt fejjel most leckét veszek abból, hogy hogyan kell alakítanunk úgy az életünket, hogy az jó legyen, szándékosan figyelem az embereket. Örömmel teszek eleget a nyugdíjas klub meghívásának, csodálom a vitalitásukat, a bajok ellenére is mernek örülni, azért is jól akarják érezni magukat.

Ezt az energiát szeretnénk átadni Önöknek ebben a lapszámban.

Kedves Idősek! Nyugdíjas korú fiatalok! Ünnepeljenek velünk!

Puskás Éva

„Olyan lesz az öregségünk, ahogyan élünk. Lehet, hogy úgy végezzük, mint egy kihalt város, de az is lehet, hogy olyanok leszünk, mint egy hatalmas fa - amely jelentőségteljes marad még akkor is, ha már nem tud megállni a lábán.” Paulo Coelho

Día De Edad Avanzada

Alten Tag

Starije Osobe Dnevno

Ouderen Dag

Elderly Day

Idősek Napja

Malgjunulaj Tago

Giorno Anziani

Jour des personens âgées

Senes Die

Starszych Dni



OPTIMIZMUS ÉS DERŰLÁTÁS

Az Őszikék Nyugdíjas Klubba tartok, lelkileg hangolódok. Vajon milyen lesz? Talán szomorkás, gondokról mesélős, recept megosztós...

A rendezvényterembe érve hangos nevetést hallok, mintha ünneplés hangjai lennének. Belépve csillogó tekintetek fogadnak - vártak. Meghatódok, hogy vártak rám, nemcsak külsős újságcikk íróként figyelhetek, hanem részese lehetek egy találkozónak. A klub tagjai megtisztelnak figyelmükkel, készültek az érkezésemre. Feljegyzések kerülnek elő, ki-ki írt a programokról, vagy arról, hogy mit jelent a klub az ő életében, életükben. Újra meghatódok ezen a szeretettel összeszőtt szervezetségen. Egy hétköznapi klubnap, ahol a résztvevők lelke ünnepi lelkesedéssel van jelen. Aki még nem érkezett meg, azt várják, de nem akárhogy! Valóban várják, név szerint és azokkal az apró figyelmességekkel, ami az érkező számára fontos. Igazi családi hangulat - ritka kincs manapság.

A beszélgetés lenyűgöz. Valódi figyelem irányul mindenkire, kérdések, érzések, vélemények, történetek, receptek kerülnek közkinccsá. De még hogy! Mindenki véleménye fontos és elfogadható, akkor is, ha nem egyezik másokéval, és mindenre van egy poén, amit nevetés követ. Együtt nevetünk, együtt vagyunk és érzem, ahogy lelassulok, hátradőlök a széken, megérkezem az „itt és most”-ba és magával sodor a hullám, amiben jó együtt lenni.

A klub vezetője mindenkit megkérdez, mit jelent számára ez a nyugdíjas közösség. Elsősorban valódi közösséget, mint amiben élünk születésünktől fogva, a család-, óvoda-, iskola-, munkahely- és baráti kapcsolatok által. Nyugdíjas korban sokan kikerülnek az előbb említett közegekből, izolálódnak, az életkorból fakadó képességeik csökkenése miatt beszűkül a kapcsolatrendszerük, nehezebben fogadnak el új helyzeteket. Nincsenek pozitív élmények, visszajelzések, feladatok és a gyerekek kirepülésével családi szinten is szerepvesztés következik be. Ez fokozza az elmagányosodást, a lélek fájdalma pedig betegíti a testet. A klubba járók egyöntetűen megfogalmazzák, hogy a közösségi élmények, a rendszeres találkozások megszüntették az elszigetelődés folyamatát és az ebből fakadó nehézségeket. A derű, a fénylő tekintetek és eleven hangok mind ezt igazolják számomra.

Nagyon fontosak a közös kirándulások, zenés programok és az új ismeretek befogadása, vagyis tanulás. Ez fitten tartja a szellemet, a lelket és a testet is. Mindannyian nagyon várják a klubdelutánokat, ahol ugyanúgy gazdát cserélnek receptek, virágok, ruhák, mint értékes gondolatok

és érzések. Nagyon fontos érték a klubban az ünnepek közös megélése: névnapok, születésnapok, karácsony és a mára elmaradt sportnapok, ahol együtt lehetett főzni a lecsót... mai napig hiányzik, ám a lelkes csapat nem hagyta annyiban, volt közös lecsófőzés csak „úgy” is. Az együvé tartozás a hétköznapi gondjaiban is megnyilvánul-, számíthatnak egymásra a csoport tagjai a szervezett találkozók túl is.



Számtalan emlékezetes program volt és lesz is, amin nem csak részt venni élmény, de nagyon jó érzés újra és újra feleleveníteni. Ilyenek a színházi látogatások - néhány fő a megyei nyugdíjas egyesület jóvoltából ingyen mehet minden évben (a tagok beosztják egymás között ezt a lehetőséget) - a kirándulások (Ják, Pécs, Nagyatád, Székesfehérvár, Trieszt, Mohács, Villány, Visegrád, Esztergom, Zengővárkony, Fertőd, Budapest, Balaton, Gödöllő stb.), strandolások (Nagyatád, Csokonyavisonta, Gunaras, és sokszor Barcs), bálók és faluünnepségek, amiken minden alkalommal jelen vannak az Őszikék tagjai. Hálával mondanak köszönetet a helyi önkormányzat segítségéért, ami nélkül nem lehetne ilyen színes a programok palettája.

A klub 18 aktív és 2 pártoló fővel működik, legfiatalabb tagjuk 59 éves, a legidősebb pedig 75. Fontos összetartó erő a közös fellépések és a közös éneklések elhunyt társaik temetésén.

A mai társadalomban nincsenek megbecsült helyen az idősek - a család fiatalabb generációi rohannak, nem marad idejük a nagyszülőkre, az intézményes kereteken kívül pedig nincs igény az idősek tapasztalataira, megélhetésük nehézkes.... ez mind a bezáródást alapozza, s itt a klubban azt hallom, jó nyugdíjasnak lenni. Jó, mert van idő mindenre, ami fontos, jó, mert nincsenek határidők, kötöttségek, stressz, jó, mert olcsóbbak a nyugdíjas belépők, és jó, mert vannak unokák. Erről a derűlátásról **Franz Kafka** szavai jutnak eszembe:

“Aki mindig képes meglátni a szépséget, sosem öregszik meg.”
Bóni Tünde

GENERÁCIÓK NAPJA

Kicsik és nagyok együtt, avagy a generációk közötti kapcsolat erősítése

2016. november 12. szombat

14.30 óra

ÉLETFA-ÜLTETÉS

Helyszín: posta mellett

14.00 órától

PILLANATKÉP – KÖZÖS FOTÓZÁS

– nagy, gyermek, unoka –

Helyszín: kultúrház

16.00 óra

IDŐSEK KÖSZÖNTÉSE

Helyszín: kultúrház

„Minden évünk: egy életkór,
Egy gyűrű az életfa törzsén.”

Müller Péter



Kedves Szülők, Nagyszülők!

Az életfa egy jelkép, jelképe a folyamatosan bővülő mozsgói közösségnek. Kovács Zsolt Vilmos polgármester minden évben köszönti és Mozsgó polgárává fogadja az újszülötteket.

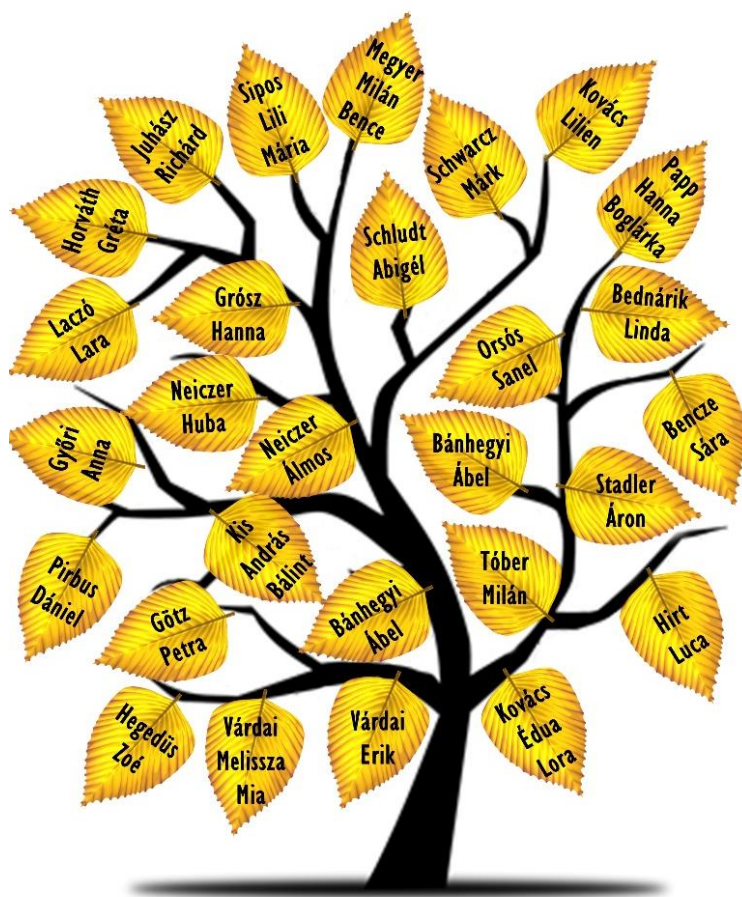
2014. évtől hagyományteremtő céllal, az újszülötteknek és kisgyermekeknek fát ültetünk, mely az évek múlásával ugyanúgy nő, erősödik, fejlődik, mint a gyermek. Fontos a róluk való gondoskodás, amit idővel meghálálnak. Öreg napjainkban jó érzés lesz majd sétálni és leülni gyerekeink fája alá, s visszaemlékezni a szép napokra.

2016. november 12-én, szombaton 14.30 órai kezdettel várjuk a kisgyermekeket és szüleiket közös életfa ültetésre, találkozunk a postánál.

Azok a családok is élhetnek a lehetőséggel, akik bár nem laknak a faluban, de Mozsgóhoz való kötődésüket így kívánják kifejezni.

Kérjük, akik fát szeretnének ültetni 2016. október 24-ig jelentkezzenek Kántor Évánál (+36 30 577 9129).

– AZ ÉLET FÁJA A MÚLT GYÖKERE –



MEGHÍVÓ

Szeretettel és tisztelettel meghívjuk Önt/Önököt a Kazaliczky Antal Művelődési házban 2016. november 12-én 16.00 órai kezdettel tartandó

IDŐSEK NAPJÁRA

Kedves kis ajándékként szeretnénk átnyújtani a mozsgói szociális otthon dolgozóinak és a Mozsgóért Egyesület tagjainak vidám műsorát.

Meglepetésvendégeink:

GÖTZ ATTILA ÉS STUBENDEK KATALIN
a Pécsi Nemzeti Színház művészei

Várjuk szeretettel!

Kovács Zsolt Vilmos
Polgármester

PILLANATKÉP- KÖZÖS FOTÓZÁS

Egy lehetőség ajánlunk: örökítsük meg ezt a csodás napot egy közös fotóval. Legyen együtt gyerek, szülő, nagyszülő!

A fényképezést 14.00 órától kezdjük a művelődési ház udvarában.

A közös képet Ken Owen és Balogh Bea fotósok készítik.



(Minden érintett ingyenesen, digitális formában kapja meg a képet.)

A TERMÉSZET JÁTÉKAI

Szeptember hónapban megtréfált bennünket a természet. Reggelente hűvös, nyirkos fuvallat fogadott bennünket, napközben viszont még élvezhettük a zavartalan napsütést, a 30 fokhoz közelítő hőmérsékletet, néhányan még a Balatonban is megmártóztak, – az őszben nyarat éreztünk.

Ez a napsütés a növényeket is megtréfálta, új rügyeket hajtottak, kivirágoztak.



Virágzó almafa az Aradi utcában
Fotó: Gabriel Smith

Fotózások ideje: szeptember vége



Gesztenyefa az iskolában
P. É.

Tamasics János:

Hősök...

Hősök voltak!... sőt!

Igazi hősök.

Halálba menetelők

Édesapák, Ismerősök...

Odaszáll a lelkem.

Hol a Don kanyarog.

Hol sírokra leltem.

S a sírokban, magyarok.

Magyarok voltak!

Bátor katonák.

A hazáért harcoltak.

Életüket adták.

Mit érzett, mit vesztett el

Feleség, Édesanya?

Itt vérzett, itt esett el.

Most gyászolja a haza!

Piros-fehér zöldben

Hőstettük példát mutat.

Messze, idegen földben

alusszák örök álmukat!

MEGHÍVÓ

1956-os forradalom ünnepe

A Mozsgói Lengyeltóti János Tagiskola meghívja Önt és Kedves családját az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi megemlékezésre.

KAZALICZKY ANTAL MŰVELŐDÉSI HÁZ

2016. OKTÓBER 21. (PÉNTEK) 11.00 ÓRA

A megemlékezés és a tisztelet koszorúit az intézmények és szervezetek ezt követően helyezik el a kopjafánál.

Emlékezés a világháború hőseire

Mozsgó Község Képviselő-testülete meghívja Önt és Kedves családját a világháború áldozatainak tiszteletére rendezett halottak napi megemlékezésre.

„GYERTEK LÁNYOK, ÖLTÖZZETEK FEHÉRBE.”

A műsorban I. világháborús katonadalok hangzanak el.

Közreműködik: Büki Richárd és csapata

Díszsorfalat állnak a Somogyi Huszárok

MOZSGÓI HŐSÖK TERE

2016. OKTÓBER 28. (PÉNTEK) 14.30 ÓRA

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT!

RÓJUK LE TISZTELETÜNKET MINDAZOK IRÁNT,

AKIK ÉLETÜKET KOCKÁZTATTÁK ÉS

VÉRÜKET ONTOTTÁK NEMZETÜNKÉRT!



KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

ANYAKÖNYVI HÍREK – HALÁLOZÁS

Ágoston István /Vásárosdombó, 1939.08.18.
an.: Bognár Anna/ volt Mozsgó, Alsóhegy
869/2. sz. alatti lakos meghalt 2016. szeptem-
ber 11. napján.

Greguricz Anna /Felsőszentmárton, 1943.01.10.
an.: Petrinovics Mária/ volt Mozsgó, Mátyás kir.
u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2016. szeptember
16. napján.

Nyugodjanak békében!

KÖSZÖNTÉS

Tisztelettel és szeretettel
köszöntjük
azon 70 év feletti
Mozsgói Lakosokat, akik
októberben
ünneplik születésnapjukat!

Banó Jánosné Kolozsvári u.
Megyesi József Mátyás k. u.
Nyulasi Károlyné Árpád u.
Pintér Jánosné Mátyás k. u.
Stájer Gyula Árpád u.
Stájer Gyuláné Árpád u.
Szatmári József Kassai u.
Tamasics János Mátyás k. u.
Vatulik Józsefné Kassai u.

VÁLLALKOZÓ MOZSGÓ

Újabb két nagyszabású építkezés indult meg községünkben.

A kultúrház tetőszerkezetét megújítjuk. A meglévő pala helyett cserép kerül rá, szigeteléssel és új lécezéssel. Az időjárás függvényében készül el az új tetőzet.



Fotó: Varga Máté



Fotó: Ken Owen

A polgármesteri hivatal épületének felújítása folyamatos. Mint láthatták, a tetőzet és az ablakok cseréje már a korábbi években megtörtént.

A hivatal belső terei is megújultak, új külsőt kaptak a falak, megújult a konyha, a mosdó. Az irodabútorokat kicseréltük. Kellemes, tetszetős környezetben fogadhatjuk ügyfeleinket.

Szeptember hónaptól a külső falak utólagos hőszigetelését nedvességtechnikai és állagmegóvási célból elvégeztük. A külső homlokzat színburkolása következik.



Fotó: Ken Owen

Faluszépítő brigádunk nagy gondot fordít a rendezett falukép alakítására. Kipalántázták az őszi virágokat, köztereinkre facsemetéket ültettek.



Fotó: Kántor Éva

Kovács Zsolt Vilmos
polgármester

TERMÉSZETESEN ANYATEJJEL....

Ebben az évben Mozsgó Alsóhegyen tartottuk az **ANYATEJES ÜNNEPSÉGÜNKET** kapcsolódva a gyerekház programjába. A kicsiket és a szülőket is elvarázsolta a szíves fogadtatás, a játékok sokasága és a csodálatos környezet. Köszönjük Dorisznak a lehetőséget!

Mozsgóról Czagányi Judit és Lara, Almáskeresztúrról Kovácsné Steiger Vivien és Édua, Szulimánból Orsós Ibolya és Hannus volt a vendégünk.

Berta Ildikó



2016. október 5.

Szerda reggel az ovisok megérkezésük után jó alaposan keztek mostak. Addigra az óvó nénik és a dadák előkészültek a zöldségfélék összeszereléséhez. A gyerekek – picik és nagyok – nagy örömmel vágták össze a hozzávalókat, paprikát, paradicsomot. Éva néni reszelte le a káposztát, amit a gyerekek kíváncsian figyeltek.

Másnap, a torna és tízórai után, a picik üvegbe rakták a csalamádét. Mindenki jó alaposan megtöltötte az üveget, mikor elvégeztek, megkóstolták az ízletes csalamádét. Nagyon finomra sikeredett, köszönhetően annak, hogy sok szorgos kis kéz tevékenykedett.

Az Országos Könyvtári Napok keretében ellátogattak a könyvtárba, ahol megnézték A kevély kiskakas c. mesét., majd visszasétálva az oviba elkészíthették a saját kiskakasukat Vivi, Viki, és az óvó nénik segítségével.



Az idei évben az óvodába 28 kisgyerek jár, 7 nagycsoportos, 7 középsős, és 14 kiscsoportos.

Kántor Éva

Iskolánk kicsit más szemmel

Miért szeretek tanítani? (...) Talán azért, mert olyan az egész, mint valami izgalmas halászat. Az ember nem tudja, mit fog, mit emel ki a tenger mélyéből. A válasz érdekel, amit kapok. Olyan izgalmas, ha igazán megértnek.

Agatha Christie

Iskolánkba **83 diák** jár.

Szeretnénk, ha olyan iskolánk lenne:

- ahol jól érzi magát a gyermek, a szülő, a pedagógus és a technikai dolgozó
- amelyik a közösség és egyén dinamikus kapcsolatára épít
- amely a hagyományokból építkezik, és a jövőre orientál
- amely nyitott, és kihasználja a falu adta lehetőségeket
- amely esélyegyenlőséget biztosít a nem válogatott gyermekek számára

Megpróbálunk minél több lehetőséget megadni nekik a tanuláson kívül is.

Éppen ezért az idei évtől szeretnénk bemutatni iskolánkat nem a felnőttek szemüvegén keresztül, hanem a gyerekek szemével.

Mondják el, mutassák be ők az átélt élményeket! Ezért adnák rovatunknak azt a címet:

Egy iskola, kicsit más szemmel!!!!!!!!!!!!!!

Ne akarjon a tanító az emberből más embert faragni, hanem tanítsa meg a maga megismerésére, a maga tehetségeivel (...), s akkor áldott és gyönyörűséggel teljes lesz a munkája.

Cholnoky Viktor

A szeptember hónapban a Zrínyi emlékévre helyeztük a fő hangsúlyt. A tanulók bepillantást nyerhettek abba a korba, amikor az emberi értékek közül kiemelkedett a hazafiasság, hősiesség, hűség, elkötelezettség. Minden felsős eljuthatott a Zrínyi napok programjaira, a várba, és sok történelmi információt szerezhettek vizuális élményekkel erősítve. Ezen felül a nyolcadikosok megtekinthették a Zrínyi rockmusicalt, az 5.-6.-7. osztályos tanulók látogatást tettek a Barátság parkba és részesei lehettek a Szulejmán szultánnal kapcsolatos ásatásnak. A sokrétű élményanyag marandóbban tud beépülni a gyerekek tudásába, mintha csak tankönyvi szinten találkoznak vele.

Köszönet a főszervezőnek Orbánné Matus Erzsébetnek, pedagógusainknak, Dr. Pap Norbertnek és Lebedy Jánosnak.



Az Erzsébet tábor, ami a nyári szünetben sok diák és szülő meglegedésére szolgált, az őszi szünetben ismét megszervezésre kerül. A tartalmas programokkal november 2-4-ig várják a tanulókat az iskola pedagógusai és technikai dolgozói.

Hajdú Szilvia
tagintézmény-vezető

Zrínyi rockmusical



A Mozsgóiak Sasvári Sándor színművésszel

- Az elején nem, de kaptunk segítséget és utána már igen. - válaszolják.
- Megnéznék újra, ha lehetne?
- Igen - érkezik a határozott gyors válasz. A tánc miatt és az érdekessége miatt. - tudom meg részletesebben.
- A nők sikonyáló hangját nem szerettem. - fejezi ki őszintén véleményét egyikük.

Nagyon jól esik, hogy megbíznak annyira bennem, hogy a negatív kritikájukat sem rejtik véka alá.

Mivel a barátnőm lánya statisztaként szerepelt és tőlük tudom, hogy nehezen találtak jelentkezőket ezekre a szerepekre, felmerül bennem, hogy riportalanyaim vajon hogyan döntenének a felkérésre a fentiek fényében. Igazi lelkes kamaszként érkeznek az egyöntetű válasz: mindannyian szívesen vállalnák az asszony-szerepeket.

Szulejmán Szultán sírjának ásatása

A Zrínyi napok részeként a diákok megtekinthették a Turbéli régészeti ásatást. Ennek kapcsán beszélgetünk velük, tanáruk, Orbánné Erzsike társaságában. Kíváncsian várom, hogy egy történelmi élményből mi maradhatott meg a gyerekek emlékezetében. A lányok – Hegedűs Petra, Huszár Melinda, Kreiner Janka, Santa Nikolett – lelkesen mesélnek, jelentkeznek és tekintetükből látszik, hogy érdekes, maradandó élményt szereztek az ásatáson hallottakról, látottakról.

– Mi jut eszetekbe, ha három szóval kellene elmesélni az ásatást? - kérdezi Orsi néni, aki részese a beszélgetés elejének.

- Rablóárok!
- Falak.
- Múlt. - jönnek a gyors válaszok.
- Mit jelent a rablóárok?

Niki válaszol: - A szultán belső szerveit egy faládikóba helyezték el kedvenc tárgyai mellé a sírba. A sírt később kereső törökök és habsburgok aranyládát kerestek, így a faládikót figyelmen kívül hagyták. Ez az oka, hogy a régészek ezt megtalálhatták.

Petra a falakat említette, ehhez fűz magyarázatot: – Sokat jelentett, hogy láthattuk a régi falakat, edényeket, tárgyakat, így el tudtuk képzelni, hogy élhettek akkoriban, milyen lehetett az a világ, hol voltak a szobák, a konyha. Erzsikétől megtudom, hogy a gyerekek tavasszal visszamehetnek és belekukkanthatnak az ásatás folyamatába, kipróbálhatják ezt az izgalmas felfedező munkát - Dr. Pap Norbert ásatás-vezetőnek köszönhetően. Hanza Erika érdekes előadása remekül egészítette ki a látottakat.

A diákok tovább mesélnek: – Az ásatás végett a területet 5 évre vették bérbe, a környező szőlősgazdákat kártalanították. Amikor még törökök lakták ezt a helyet, fürdők és fogadók álltak itt, ahová a zarándokok érkeztek. Jövőbeni sorsáról pontos információk még nincsenek, de a terv az, hogy a történelmi értéket minél inkább megőrizték az utókornak és lehetővé tegyék, hogy minél több látogató megtekinthesse. Az biztos, hogy a mozsgói iskolások életében élményként él.



A Zrínyi-napokon bemutatásra került rockmusicalre 30 vendégjegyet kaptak iskolásaink Moravetz Levente rendezőtől. A megtisztelő lehetőségre a gyerekek jelentkeztek és megtekinthették az előadást. Erről az élményről kérdeztem a 7. osztályos tanulókat Cseh Bernadettet, Nagy Katinkát, Santa Vivient, Steiger Alexandrát.

- Mire számítottatok az előadás előtt?
- Arra, hogy vicces lesz.

Láttam a musicalt, mélyen ható, nehéz darab, csöppet sem vicces.

- Azért jó volt, nagyon tetszett. - értenek egyet a lányok.

– Értettétek a történetet? - kérdezem, mert számomra az eleje nehezen bontakozott ki.

AMI A TÖRTÉNELEMKÖNYVBŐL KIMARADT...

Arra jó a mérlegelés - most a mérleg időszakában -, mert talán sikerül meggyőzőnöm az olvasót arról: nem egy üldözött, kultúra nélküli nomád horda árasztotta el 895-ben a Kárpát-medencét. Valamelyik korábbi számban írtam, hogy a többkötetes történelmünket leíró enciklopédiában egy-két tucat oldalt szántak az eseménynek, de ebbe belefért az a megállapítás: a magyaroknak évszázadokra volt szükségük, hogy megtanulják az itt talált népektől, hogy kell görbe lábaikkal az eke után járni.

(A tudományos akadémiánk szégyene a megjelent kiadás! Bárki ellenőrizheti, csak az első kiadást keresse, a másodikból a közfelháborodás miatt kihagyták a mondatot.)

Kezdjük is a vasfelhasználással, -gyártással. (Ebben a cikkben, néhol majd csak kérdezek, az olvasóra bízva a választ.) Miért kellett nekünk az itt maradt lakosoktól tanulni a szántást? A Hun-magyar „népvándorlás” útján (mivel szinte egybe esik a „selyemúttal” használok ezt a kifejezést is) modernebb ekéket találnak a régészek, mint amit az itteni szláv területen. Az akkori Tarpán, és egyéb tenyésztett apróbb termetű lovak, valóban a hó alól is táplálkoztak, de gondoljunk rá, a csak ilyen téli takarmányozást megért lóval lehet-e tavasszal hadjáratra menni. Megtenni napi 30-35 kilométert. Az otthon hagyott csont-bőr kancától, tehéntől, jerkétől milyen ellés, tejtermelés várható?

Most én válaszolok: biztosan kellett legyen takarmánytermesztés. Természetesen nem olyan mértékű, mint manapság. A mai Mongólia területén most is az emberek ünnepnap - a családi ünnepekkel együtt van azért belőlük bőven - esznek süteményt, egyébként a hús és a tejtermék a fő élelmiszer. Ennyit a gazdálkodásról, ami letelepedve még magasabb szintű lehetett.

Maradva az élelmezésnél (emberi). Miért terjesztették rólunk el, hogy nyereg alatt puhított nyers húst eszünk? Nyereg alatt nem is száradt, legfeljebb bűdös lett, ez a ló feltörését volt hivatott gyógyítani. Táplálkozásra természetesen vittek szárított, porított húst. Miért van, hogy Ny-Európában csak nagyritkán, a „selyemút” mentén tucatjával találnak - még a meghatározása is az - hun, magyar főzőüstöket.

Tovább a vasról. Korábbi számban egyeztünk ki 40-50.000 ezer harcosban. Valamennyinek lova van zablával, nyeregvasalással, kengyellel. (Jut eszembe a kengyel is keleti.) Az este láttam egy római kor végi kosztümös filmet, ahol a hozzáértő szakértő kengyel nélküli lóra (nyeregbe) ültette a harcosokat. Gárdonyi Géza nagy körültekintéssel írta a történelmi regényeit. A főhős a Katalaumi ütközetben, idő híján egy gyors csomóval rövidíti a kengyel-szíját, hogy jobban ki tudjon emelkedni a nyeregből.) Folytassuk a felsorolást. A harcosnak van több dárda, fokosa vagy harci-bárdja, szabjája, legalább 30-50 nyílhegye. Azt hiszem nagyon szolidan számolva ez 5-7 kg vas (ha lesz jó régész ismerősöm, egyszer megmérem). Szorozva a létszámmal és nem

számolva a tábori felszerelés (pl.: üstök), ez több mint egy kamion vas. Ezt ki kell bányászni (ércként, vagy gyevasércként gyűjteni), kohóban megolvasztani, kovácsolni, endezni. Hogy hol, hogyan kezdtünk hozzá a honfoglalás előtt? Addig sem úgy lopták, csak kevés a lelet.

Mint írtam, a régészek szerint vasércből, vagy gyevasércből (ezt időszakosan víz borította, esetleg dombon lévő vizes réteken gyűjthető) indul a gyártás. A gyártáshoz senki ne gondoljon nagyobb üzemre, mint egy mai falusi kovácsműhely. Az 1986-88-as években Stamler Imre, lelkes tanárember fedezett fel több kis kohót (hámort, bucakemencét) Somogyfajsz szántóin, aminek a nagyüzemei művelés a töredékeit hagyta meg. Hamarosan engedélyt kért, és kap a Somogyfajszon egy érintetlen terület feltárására. Nem hivatalos régész, így felkéri többkevesebb másoknál elszenvedett kudarc után Költő Lászlót. Vele sikerül munkatársi kapcsolatot kialakítani, így nem érheti már vád a dilettantizmussal a helytörténészt és kicsiny csapatát. Lelkes talpalással sikerül megnyerni a Dunafer Zrt.-t a cél érdekében. Ők örülnek, hogy a vasas szakma X. századi (900-as évek, közvetlen honfoglalás után) emlékét valakik kutatják. Így épületet, gondozást kap a Somogyfajsi vasolvasztó, annyi tönkretett, elhanyagolt, visszatemetett elődje után. A ruházatról, hitvilágról legközelebb, hogy több hely maradjon a képeknek.

Győri Sándor



Óskohó (fotó: Somogy M. M. Igazgatósága)

Egy, a honfoglalás korában működött (X. századi) vasöntő műhelyt mutat be az Óskohó Múzeum. Ez a kohó úgynevezett gyevasat dolgozott fel, amelynek fémtartalma elérheti a 30-40 százalékot is.

Információ: somogyfajsi önkormányzat, 85-337-073, 337-034

Látogatható: ápr. 1.-okt. 31.:

keddtől vasárnapig 10-16 óra között.

MOZSGÓRÓL CAMINORA



Nemrég jött haza Spanyolországból, ahol több mint egy hónapot töltött. Mielőtt bárki azt gondolná, hogy most egy hosszúra nyúlt tengerparti nyaralásról szeretnék írni, előre bocsájtom, hogy mindez idő alatt nem

volt egyetlen nap sem, amikor ne gyalogolt volna legalább 10-20 km-t. Mesélnél nekünk erről? – kérem, jóbarátomat, Méhesi-Melis Csillát. (Csillát kevesen ismerik a faluban, Alsóhegyen élnek párjával Méhesi Zozóval.)

– Igen, az El Caminot jártam végig gyalog, a híres spanyolországi zarándokutat. Ez összesen majdnem 900 km és 37 nap alatt jártam végig úgy, hogy közben nem tartottam pihenőnapot, és a hátizsákban, - amit végig a hátamon vittem - benne volt minden, amire szükségem volt mindez idő alatt.



– Ez izgalmasan hangzik, de kezdjük az elejéről. Mit jelent az, hogy El Camino?

– El Camino spanyolul azt jelenti, az út. Napjainkban a spanyolországi zarándokút, a Camino világszerte nagy népszerűségnek örvend, mondhatni, a reneszánszát éli. A Szent Jakab apostol földi maradványaira épített székesegyházhoz, Santiago de Compostelaba vezető út a harmadik legnépszerűbb zarándokút volt a középkorban. Napjainkban a Camino olyan szempontból egyedi, hogy ezt az utat járja be GYALOG a legtöbb ember, míg a többi hagyományos zarándokhelyet valamilyen közlekedési eszközt igénybe véve keresik fel. Az is különlegessége, hogy a zarándokok nem feltétlenül, sőt legtöbbször egyáltalán nem katolikus,

gyakorló hívők, hanem valamilyen más személyes, spirituális indíttatásból vágnak neki az útnak.

– Érdekelne, hogy pontosabban milyen indíttatásból kelnek útra ezek az emberek?

– Nagyon gyakori, hogy ha két zarándok találkozik, és elkezdnek beszélgetni, egyike az első kérdéseknek, hogy honnan jöttél és miért járod a Caminot? Az én tapasztalataim szerint legtöbbször, főleg a huszonévesek, kalandvágyból indulnak el, keresnek valamit, valamilyen külső-belső élményre vágnak, találkozásokra, önismeretre... és mindenki élményekben, tapasztalásban gazdagon tér haza. Vannak olyanok is, akik olcsó utazási lehetőséget látnak benne. Az idősebbek közül sokan kikapcsolódni jönnek a mindennapok zajából, rutinjából. Vannak, akik erőpróbaként tekintenek a megteendő sok száz kilométerre. Sokan vannak, akik 40, 50, 60 éves kerek születésnapjukat ünneplik, és ennek kapcsán teszik meg az utat, hogy ezzel is lehetőséget adjanak maguknak a számvetésre, és hogy a további terveikről gondolkozhassanak. Sőt olyan is van, aki turistaként vág neki, és zarándokként fejezi be. Ez történt velem is 19 évvel ezelőtt, 1997 nyarán, amikor először hallottam a Caminóról, és mivel pont spanyolul tanultunk, hirtelen elhatároztuk a barátnőmmel, hogy elmegyünk, és megcsináljuk, világot látunk, nyelvet tanulunk. Akkor 500 km-t gyalogoltunk, mert csak 20 napunk volt összesen, és csak annyi pénzünk, hogy finanszírozni tudjuk az ottlétünket. A végére olyan belső tapasztalatokra tettem szert, hogy megfogadtam, 40 éves koromig még egyszer visszajövök ide. Ennek a fogadalomnak a teljesítése volt az idei gyaloglás. Abban az időben még minden más volt, nem voltak tömegek, volt olyan zarándokszállás, amit mi nyitottunk ki, és utána a kulcsot vissza kellett vinni a megadott helyre. Az igazi nagy népszerűség 2000 után jött, miután Paolo Coelho, a brazil spirituális író megírta a saját élményeit a „Zarándoklat” c. könyvében, a világ számtalan nyelvére lefordították, és milliók olvasták el. Azóta minden évben százezrek indulnak útnak, és érkeznek meg Compostelaba. Az idei évben augusztussal bezárólag 270 ezer embernek adtak ki Compostelaban zarándokigazolást.

– Szóval igazolást is kapnak a zarándokok, ha Compostelaba érnek ?

– Igen, egyet spanyolul, egyet meg latinul. A Camino szabályai szerint az számít zarándoknak, aki legalább 100 km-t gyalogol ezen az úton, vagy 200 km-t biciklizik vagy lovon tesz meg. A középkorban a Szent Jakab kagyló volt az igazolás, hogy az illető Compostelaban járt. Az óceán partján kerestek maguknak egy fehér színű kagylót, és hazatérve kitűzték a házuk falára bizonyítva, hogy elvégezték az ígért zarándoklatot. Ma a zarándokok már az útjuk elején vásárolnak egyet pár euróért, és kitűzik a hátizsákjukra. Ez a jel, hogy peregrino/a vagy. Ezen

kívül van egy zárandok útleveled. Ebbe pecsétet gyűjtesz annak igazolására, hogy mely helyeken jártál. Ez jogosít fel arra, hogy olcsó (5-10 euró/éjszaka) szállásokon (spanyolul albergue, refugio) alhass éjszakánként, emeletes ágyakon, kb.10-20-an egy szobában. De van olyan zárandokszállás is, általában a plébániák vagy a szerzetesrendek által fenntartottak, ahol csak adományt kell hagyni, ki amennyit tud. Minden zárandokszállás csak egy éjszakára fogadja be a zárandokot, a következő nap tovább kell gyalogolni.



– Mennyit kell naponta gyalogolni?

– Ahogy mondtam, a következő zárandokszállásig mindenképp el kell menni. Van, hogy 2-3 km-re, de olyan is van, hogy 15-25 km-re van a következő. Hogy mennyit gyalogolsz naponta, azt saját magad döntöd el annak függvényében, hogy hány napod van összesen, és hány km-re van a célod. Én átlagosan 25 km-t tettem meg naponta, a leghosszabb napomon 38 km-t gyalogoltam. Ez nem tűnik olyan nagyon soknak, csak a július-augusztus hónap Spanyolországban nagyon meleg, nem ritka, hogy délutánra 40-42 fok is van, tehát kevés az órák száma, amit gyaloglással lehet tölteni. Úgy alakítottam a napomat, hogy viszonylag korán indultam, reggel fél 6 körül. Ilyenkor Spanyolországban még sötét van, 6 óra után kezd pirkadni, és maximum du. fél háromig meg kellett érkezniem. Ha rövidebb távot terveztem, akkor már 12 előtt ott voltam a következő szálláshelyemen. Beregisztráltam, elfoglaltam a helyemet, lezuhanyoztam, kézzel kimostam az aznapi ruháimat (mivel mindent cipelni kell a hátizsákban, csak két váltás ruha volt nálam: egy, ami éppen rajtam volt, és egy, ami éppen száradt), aztán sziesztáztam (aludtam egyet) jó spanyol szokás szerint, és ébredés után valamilyen evési lehetőség után kellett nézni. Hogy olcsóbban jöjjenek ki, én az élelmiszer boltokat kerestem fel, és olyasmit vásároltam, ami könnyen elkészíthető, vagy csak melegíteni kell. A zárandokszállásokon mindenhol van konyha, ahol a legalapvetőbb felszereléseket (tűzhely, tányér, evőeszköz, lábosok) használhatják a zárandokok. Az ételkészítés nagyon sokszor közös főzésekbe

csapott át, néhány ember, ismerősök, ismeretlenek összeverődtek, összedobták, amijük volt, és együtt fogyasztották el. Ezután mindenki kedvére barátkozhatott, beszélgethetett, mások várost néztek, sétáltak, én legtöbbször meglátogattam a helyi templomot, és általában volt mise is, aminek a végén megáldották a zárandokokat. A zárandokszállásokon este 10 körül takarodó és lámpaoltás van, amit illik tiszteletben tartani, és addig be kellett pakolni a hátizsákot másnapra, hogy korán reggel ne zavarja az ember a többieket a motoszkalással.

– Ez elég sűrűnek tűnik, szóval nem hasonlít egy szabadidős programhoz. Mégis mi teszi olyan nagy élménnyé ezt az utat?

– Ez most egy kicsit furcsán fog hangzani, de maga a gyaloglás. Az, hogy az embernek van naponta 6-7-8 órája arra, hogy „csak” gyalogoljon. A gyaloglás, ha az ember ilyen mértékben csinálja, felér egy aktív meditációs gyakorlattal. Keresztény terminológiával ezt kontemplációnak nevezik. Egy ismert atya úgy fogalmazta meg ennek a lényegét, hogy kimész egy folyópartra, és csak hagyod, hogy a folyó folyjék. Az ember egy idő után olyan szemmel tud ránézni a körülötte lévő világra, hogy minden rendben van, nekem csak létezni kell ebben a világban, és nem kell semmit megváltoztatni. Ez nagyon jó, főleg, ha egy folyamatként naponta és több héten keresztül van lehetőséged arra, hogy ezt gyakorold. A másik nagy élmény: a találkozások. Találkozások hasonszórú emberekkel, nagyon jó emberekkel a világ minden tájáról, az öt kontinens mindegyikéről. Fantasztikus volt! Nyilván itt sem a véletlen műve, hogy kikkel találkozol az ember... Meg az újratalálkozások: találkozol valakivel, aki nagyon szimpatikus, de aztán szem elől tévesztitek egymást, mert különböző tempóban gyalogoltok, aztán napok, hetek múlva, amikor azt hiszed, hogy soha nem látod már többé, újra összehoz az Út, a nagy varázsló.

– Igen, látom rajtad, hogy valami rendkívüli dolgot éltél meg. Kinek ajánlanád, hogy járja végig az El Caminot?

– Valóban - én is úgy érzem, hogy más emberként jöttem haza. Nem tudnám megfogalmazni pontosan, hogy mi történt, de valami megváltozott bennem. Mindenkinek ajánlom, aki valamilyen indítást érez arra, hogy ebbe időt, energiát fektessen. Sokszorosát kapod vissza annak, amit beleteszel, és olyan érték formájában, ami nem megvásárolható. Időn, pénzen és energián kívül még nyelvtudásra van szükség. Legalább angolul kell tudni, hogy az ember elboldoguljon. De minél több nyelvet beszélsz, annál könnyebben tudsz kapcsolatokat teremteni, jó emberekkel ismerkedni, örök barátságokat kötni. Az első Caminomról még mindig tartom a kapcsolatot egy francia barátommal, szóval ez már egy két évtizedes barátság. Remélem, hogy a most megismert emberekkel is így lesz.

Bóni Tünde

FESZTIVÁL STAFF

Sok diáknak az a legnagyobb problémája a nyári munkával, hogy azt folyamatosan kellene csinálnia egész nyár alatt. Így pedig kimarad a legnagyobb bulikból, búcsút mondhat a nyaralásnak. Pedig ha tudnák, hogy a munkát meg a bulizást mennyire össze lehet hangolni!



A középiskolás éveim alatti nyarak fő programja a fesztiválozás volt. Számomra ez az igazi nyaralás. Nem egy nyaralóban, a tengerparton vagy a nagyvárosban, hanem kint egy völgyben vagy tóparton, sátorban. Eleinte csak helyi rock fesztiválokra jártam, egyszer egy külföldre is eljutottam. De ha az ember egyszer elmegy egy ilyen helyre (és tetszik is neki) akkor újra menni akar, sőt, egyre nagyobb fesztiválokra akar bejutni. Ezzel csak egy a bökkenő: minél nagyobb a fesztivál, annál drágább a napijegy vagy a heti belépő. (Nem beszélve az utazásról és a heti betevőről.) Szóval vagy végigdolgozza az ember a nyarat, és akkor mindegyikről lemarad, vagy éppen ideje lenne rá, de pénze nem...

Aztán jött az infó egy barátomtól: tud egy pazar diákmunkát. Fesztiválokra keresnek takarítókat. Meglehet, ez nem hangzik túl jól. De ha azt mondom, hogy Volt, Balaton Sound, Sziget és Strand fesztivál, na az mindjárt másképp hangzik.

Következőképpen kell elképzelni ezeket a munkákat: tizenkét órák a műszakok, reggel hattól este hatig, illetve este hattól reggel hatig. Így van, ez nem kevés. Sőt, ha utána még bulizik is az ember, szinte elképzelhetetlen. Na, de kérem, fesztiválra nem aludni járunk!

Én személy szerint szemétszedő voltam, nappalos műszakban. Szimpatikus munka volt. (A vizesekkel ellentétben. Nem hiszem, hogy egy vizesblokkos takarító is ilyen bizalomgerjesztő beszámolót írna a munkájáról... a fesztiváloknak is van sötét oldala.) Következő volt a feladat: reggel összeszedtük az öt-hatfős csapatunkat, munkaruhát felöltve ki-ki fogta a kis hólapátját, seprűjét, felmosóját és elindultunk a kijelölt színpadunkhoz. Összelapátoltuk a szemetet (néhány kupac emberméretű volt, főleg söröspoharakból), felsepertük a konfettit, felmostuk a színpadot. Ugyan ezt backstage-ben is. (Néha összefutva egy-egy nevesebb Dj-vel, énekesssel.) Ez olyan 3-4 órán át tartott. Ha ez megvolt, mentünk ki terepre. Ezek a

fesztiválok hatalmas területen vannak, szektorokra vannak felosztva, azokat kellett tisztán tartani. Itt már problémásabb a helyzet, 40 fokban a napon sétálni egész délután nemcsak kimerítő, de néha veszélyes is lehet. A lényeg mindig ugyan az volt: az asztalok legyenek üresek és tiszták, a földön pedig ne legyen szemét. Mivel rengeteg az ember, és sokan nem foglalkoznak a kihelyezett szemetessel, simán mellédobják a szemetüket, ezért mindig volt munka bőven. Este hatkor vissza a dolgozói táborba, fürdés, és irány az aktuális koncert. Buli éjfélig, aztán alvás, mert reggel 5-kor keltünk. És ezt 1-2 hétig (fesztiválfüggő) minden nap megismételve.

Amit érdemes tudni a fesztiválos munkáról: jó, ha az ember el tud szakadni a kényelmes ágyikótól. Csak a sátor van, és hiába van matraca, közel nem alszik olyan jól, mint otthon. És itt nem pár napról van szó. (A takarítók a fesztivál kezdése előtti napokban érkeznek, és tovább is maradnak, ezért ez lehet akár két hét is.) Az étkezést mindenki magának oldja meg, csak védőitalt kapunk. Persze bolt van mindenhol. A fesztiválterületen vásárolható kajáról pedig csak annyit, hogy azokat az árakat nem halandóknak találták ki.

Fürdési lehetőség van, meleg víz már nem biztos. Kondi: volt olyan nap hogy 17 km-t mentünk. (Persze pihi van, te osztod be mikor. Ha valaki vizesblokkos takarításra (angol wc-k, fürdők takarítása) adná a fejét, készítse a gyomrát is. Utoljára pedig csak annyi, hogy a fesztivál nem fesztivál, csakis akkor, ha egy héten belül legalább egyszer 40 fok van, és legalább egyszer szakad az eső. Naptej, sapka, esőkabát, gumicsizma. Ezek nélkül inkább el se induljon az ember!

De ami a legjobb ebben az egészben: ingyen mehetsz be az ország legnagyobb fesztiváljaira, olyan előadókat hallhatsz, akik Magyarországon máshol nem lépnek fel. Korrekt a fizetés is, figyelembe veszik a fizikai munkát. Rengeteg a külföldi, akik töled kérnek segítséget, eligazítást, ezért rászorulsz a nyelvhasználatra. Új kapcsolatokat teremthetsz, és életre szóló élményekkel lehetsz gazdagabb. Mert semmi sem hasonlítható az igazi nyári fesztivál feelinghez.

Juhász Dalma



Tamasics János: Vannak még csodák!

Elmesélek most három történetet: így eset csak velem történhet meg!



Egyik nap mentem a domboldalon, fel a szőlőhegyre! Présházunkig érve vettem észre: hiányzik ám a karórám. Nos, elveszett az óra! Sajnos örökre lemondhatok róla. De ez nem lehet igaz: ez csak egy rossz álom. Visszamegyek, hátha megtalálom! Mi mást tehettem? Visszasiettem, bíztam a sikerben. Az út oda-vissza másfél kilométer. Megjártam hát kétszer. Futballpálya alatt gyalogúton a „Zsidó” tónál megtaláltam. Csak álltam, s alig hittem a csodában! Ma is emlékszem a napra. Egy órán keresztül senki nem járt arra? Csodálkoztam, s az órát csuklómra visszacsatoltam. Elégedett lettem, már nem siettem. Az eset szinte hihetetlen. Halkan magam elé suttoztam:

Nohát, vannak még csodák!

Leírom őszintén, hogy szintén a szőlőhegyre mentem, B.... Józsi bácsihoz szőlővesszőt metszeni. A munkám megfog ám neki tetszeni. A munka befejeztével megkérdezte: mennyivel tartozik? Mondtam: semmivel. Mert ha az ember szőlőt művel, azért még nem felejtethi el Józsi bácsi mennyi jót tett vele. Így majd édesebb lesz a szőlő leve!

Józsi bácsi így felel: Jánosom! Fogadd el!

Azon nyomba egy ötezrest tett a markomba. A pénzt zsebre tettem, örültünk mind a ketten. Ő, aki adhatott, én meg azért, mert kaphattam. Elégedetten mentem hazafelé, s boldogan néztem magam elé. A pénzt sajnos kirántottam a zsebemből az úton. Emlékszem, tudom milyen szomorú lettem! Nos, a pénzt sajnos elvesztettem. Nem vigyáztam eléggé a pénzre. Csak otthon vettem észre. Ez nem semmi! Visszasiettem megkeresni. Nagy sóhajtozás után megtaláltam a templom előtt az utcán. Végre! Felnéztem az égre: épp a templom előtt esett ki a zsebemből a pénz. Hihetetlen az egész! Az ördög elvette, Isten visszaadta! Ó, mennyire aggódtam miatta! Csak álltam, s a fejem csóváltam:

Azóta hiszek a csodákban!

Most elmesélem a harmadik csodát. Kiköszörülöm hát az eddigi csorbát. Egy újabb „baleset” velem mégis megesett. Szigetvári százforintos boltban valamit vásároltam. Ez már egy régi történet! Így eset is csak velem történhet. Vasútállomáshoz érve vettem észre, hogy hiányzik zsebemből a buksza. Nem mehetek haza vonaton, nem szállhatok így fel a buszra! Vasútállomástól fél órányira volt a bolt, melyben nagyon sok ember vásárolt. Csodálkozástól tátva maradt a szám. Áruval volt tele a pult, rajta ott lapult az én bukszám. A sok vásárló közül senki sem vitte el. Zsebre tettem nagy-nagy örömmel. Még az eladó sem vette észre. Nem gondoltam már semmi vészre!

Észrevétlenül kiosontam, magam elé mormogtam:

Nohát, vannak még Csodák!

Ha újra megszülethetnék:
Álmodnék magyar Csodát!
Minden rosszat megszüntetnék
Kiköszörülném a csorbát.

Oly hazát szeretnék
Ahol boldog emberek élnek,
Ahova a vándorfecskék
Hazatérnének.

Ha újra megszülethetnék:
Ha hatalmam lenne!
Nagyon sok jót tennék.
Sok ember szeretne.

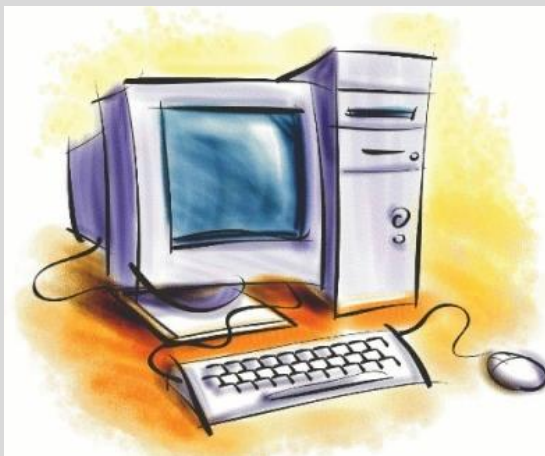
Oly Magyarországot:
Ahol öröm az élet!
„Földi Mennyszágot.”
Áldást! Békességet!

Ha újra születnék
Menteném a szerénységet.
Mindent másképp tennék:
Megszüntetném a szegénységet!

Álomvilágban éltem
egész életemen át.
Gyermekeimnek ígértem
egy magyar Csodát!

Első lépések a digitális világba

Számítógép- és internethasználati tanfolyam indul Mozsgón



A képzés időtartama: 35 gyakorlati óra
INGYENES

A képzés célja:

A résztvevő egyszerű szövegszerkesztési lépések felhasználásával rövid szövegeket tudjon szerkeszteni, egyszerű menü műveleteket végezzen, interneten tájékozódjon, könnyen hozzáférhető információkat megszeressen.

Várjuk azon felnőttek jelentkezését, akik szívesen megismerkednének a számítógép világával, megtanulnák a szövegszerkesztő használatát, megismerkednének az internettel és a lehetőségeivel (levelezés, információ gyűjtés, ismerkedés a nagyvilággal).

További információ: Puskásné Horváth Éva
Tel.: +36 20 329 0590



Mesél a Krónika



Rovatunk szerkesztésekor Feri bácsi írásait, összegyűjtött dokumentumait, képeit hívjuk segítségül.

Kérjük, csemegézzenek velünk!

40 évvel ezelőtt októberben

1976. október 24.

A Vöröskereszt-szervezet megtartotta a szokásos évi véradó-napot, melyen a közigazgatási területről 80 fő jelent meg és 32 l vért adott.



Kántor Éva



SZENTMISE REND

Október 15. szombat
17.00 óra

Október 22. szombat
17:00 óra

Október 29. szombat
17.00 óra

November 5. szombat
17:00 óra

November 13. vasárnap
11.00 óra

APRÓHIRDETÉS

Mozsgón találtak egy **aranygyűrűt**.

Már több éve keresik jogos tulajdonosát.

Ismertetőjegye: 18 karátos, vörös rubin kővel.

Jelentkezni érte a könyvtárban lehet.

Hízók eladók!

A sertések kb. 200 kg-osak. Ár: 500 Ft/kg

Érdeklődni: Szijártó Tibor

Tel.: +36 30 2567343



**Baranya megyei II. osztály férfi U19
A csoport
2016/2017. évad tavaszi fordulói**

Szeptemberi mérkőzések

1. forduló 2016. 09. 11. (vasárnap)
Bicsérd – Mozsgó 3 - 1
Góllövő: Varga Tamás
2. forduló 2016. 09. 17. (szombat)
Mozsgó - Kétújfalu 4 - 5
Góllövők: Séllei Benjamin, Zákányi Balázs, Konczer Mátyás (2)
3. forduló 2016. 09. 24. (szombat)
Drávaszabolcs – Mozsgó 0 – 10
Góllövők: Konczer Mátyás (6), Kalányos Dániel, Séllei Benjamin (3)

Októberi mérkőzések

4. forduló 2016. 10. 01. (szombat)
Szigetvár – Mozsgó 2 – 2
Góllövők: Konczer Mátyás, Zákányi Balázs
5. forduló 2016. 10. 09. (vasárnap)
Bogád – Mozsgó 8 – 3
Góllövők: Zákányi Balázs, Konczer Mátyás, Tóth Tamás
6. forduló 2016. 10. 15. (szombat) 10:00
Mozsgó – Nagykozár
7. forduló 2016. 10. 30. (vasárnap) 10:00
Pellérd – Mozsgó

Novemberi mérkőzések

8. forduló 2016. 11. 05. (szombat) 10:00
Mozsgó – Bicsérd

**Baranya Megyei II. o. ffi felnőtt
2016/2017. évad őszi fordulói**

Szeptemberi mérkőzések

5. forduló 2016. 09. 18. (vasárnap)
Kétújfalu – Mozsgó 2 – 4
Góllövők: Horváth Benjamin (2), Déri István, Zákányi Balázs
6. forduló 2016. 09. 24. (szombat)
Mozsgó – Merenye 8 – 2
Góllövők: Déri István (3), Pfeiffer Bence, Pöszmet Tamás, Horváth Benjamin (2), Lőrincz Balázs

Októberi mérkőzések

7. forduló 2016. 10. 01. (szombat)
Drávaszabolcs – Mozsgó 4 – 2
Góllövő: Pfeiffer Bence (2)
- Pótmérkőzés 2016. 10. 05. (szerda)
Mozsgó – Szentlőrinc 1 – 4
Góllövő: Déri István
8. forduló 2016. 10. 08. (szombat)
Mozsgó – Bicsérd 5 – 2
Góllövők: Horváth Benjamin (2), Pöszmet Tamás, Hegyháti József (2)
9. forduló 2016. 10. 16. (vasárnap) 15:00
Bogád – Mozsgó
10. forduló 2016. 10. 22. (szombat) 14:30
Mozsgó – Véménd
11. forduló 2016. 10. 30. (vasárnap) 14:00
Somberek – Mozsgó
- Novemberi mérkőzések**
12. forduló 2016. 11. 05. (szombat) 13:30
Mozsgó – Lovászhetyén

Két sima hazai siker, tíz gól Mozsgón

A megyei II. osztályban a Mozsgó – Merenye párosítás gólsruhatagot hozott, tíz találat esett a találkozón. Alig fél óra után már 2-2 volt az állás, a Mozsgó ezután viszont állva hagyta ellenfelét.

Dunántúli Napló 2016.09.25.



MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15.;

Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13.;

Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva, Kiadványterv: Neiczer-Győri Zsuzsi

Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590 E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com

ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)

Felelős kiadó: Kovács Zsolt polgármester;

Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva;